

Nije lako doći do radnog mjesta

Prosječan broj zaposlenih osoba na području Zavoda za zapošljavanje Šibenik opao je u prvih šest mjeseci ove godine u odnosu na isto razdoblje 1965. godine u prosjeku za 1.004 ili 4,6 posto. Pritom nije naodmet iznijeti činjenicu da se tendencija opadanja zaposlenosti nije ni do danas zaustavila. Interesantno je zabilježiti da je manje od šestomjesečnog prosjeka smanjenja zaposlenosti »pokazao« samo travanj, pa i veljača. Zabrinjava također činjenica da je u svibnju 1966. godine bilo čak 1.158 zaposlenih manje nego u istom mjesecu 1965. godine. Slična situacija zabilježena je i u lipnju.

Da bi nam navedeni podaci bili razumljiviji prezentirat ćemo i republičke podatke o kretanju zaposlenosti i uporediti i sa stanjem na području Zavoda za zapošljavanje Šibenik. Evo nekih podataka: u Hrvatskoj je u prva četiri mjeseca 1966. godine bilo 20.683 manje uposlenih u odnosu na isto razdoblje prethodne godine, što iskazano postocima iznosi 1,98. Od lipnja 1965. do veljače 1966. godine broj zaposlenih u SR Hrvatskoj smanjen je za 58.759 ili za 5,5 posto. Ako se uporede prezentirani podaci neće biti teško doći do zaključka da je situacija u pogledu zapošljavanja na području šibenskog Zavoda za zapošljavanje nezavidna.

Kako se kretao broj zaposlenih na području šibenske komune u prvih šest mjeseci ove i prošle godine. Evo podataka koji o tome govore! U siječnju 1965. godine na području naše komune u radnom odnosu bilo je 18.814 osoba, a u istom mjesecu ove godine 18.194. U veljači prošle godine u našem kraju bilo je 18.780 osoba u radnom odnosu, a u istom mjesecu 1966. samo 18.280. U svibnju 1966. godine na području šibenske komune radilo je 18.016 osoba, ali ih je u istom mjesecu prethodne godine bilo 18.870. Lipanj ove godine nije unio ni malo ohrabrenja onima koji pomno prate kretanje broja zaposlenih na području naše komune. Naime, u lipnju ove godine u radnom odnosu nalazilo se 17.895 osoba — gotovo tisuću manje nego u lipnju 1965. godine, kada je bilo evidentirano 18.811 osoba na platnim spiskovima.

Što se tiče broja zaposlenih na području drniške komune valja reći da je i u tom regionu zapaženo opadanje broja zaposlenih. S nekoliko podataka pokušat ćemo ilustrirati tu situaciju. U siječnju prošle godine na području drniške komune radilo je 3.865 osoba, a u istom mjesecu ove godine bilo ih je zaposleno 3.488. U lipnju 1965. godine na tom području bilo je 3.659 zaposlenih, a na kraju tog mjeseca ove godine 3.429. I ti podaci potvrđuju da na području komune Drniš broj zaposlenih manje oscilira u toku 1966. godine.

Stručnjaci u Šibeniku predviđali su da će broj zaposlenih u ovoj godini opasti za 600. Međutim, ako se uporede podaci dolazi se do činjenice da je prosjek smanjenja broja zaposlenih u prvom polugodištu 1966. godine iznosio 1.004.

Koji su tome razlozi?

Uzroke takvog kretanja — rekli su nam — mogli bismo potražiti uglavnom još uvijek u djelovanju privredne reforme. Nove privredne mjere dovele su u težak položaj Tvornicu elektroda i ferolegura, koja je po proizvodnom potencijalu druga privredna organizacija na području na-

še komune. Nadalje, restrikcije investicionih ulaganja djelovale su na industriju građevinskog materijala i građevinsku djelatnost, koja posluje smanjenim kapacitetom, a također i uz smanjeni broj zaposlenih. Djelovanje reforme osjetilo se također i u nekim drugim radnim organizacijama i ustanovama, što je rezultiralo otpuštanjem viška radne snage. Drži se da će se slična kretanja zadržati do kraja ove godine.

Gdje je izlaz?

Izlaz iz sadašnje situacije vrlo je teško pronaći. No, možda bi taj izlaz trebalo u prvom redu tražiti u razvoju turizma, uslužnih djelatnosti (gdje su potrebna relativno mala ulaganja), trebalo bi poraditi na razvijanju nekih grana poljoprivrede, a ne bi se smjelo zaboraviti na kućnu radinost.

S obzirom na to da u šibenskom turizmu ni do danas sve stvari nisu izvedene na čistac, da se iz godine u godinu griješi, da se greške ponavljaju i ove godine (a s njima stižu na vidik i gubici), zbilja će

biti potrebno da se odgovorni faktori u našoj komuni odlučnije pozabave daljnjim tokom turističkog privredivanja. Jer, za čudo, izgleda da se nitko ne osvrće na činjenicu da mnoga mjesta na našoj obali Jadrana žive od turizma, a mi ovdje — jer imamo i te kako povoljnih izgleda za promicanje te grane privrede — tapkamo na mjestu i počesto razmišljamo jedino o tome odakle ćemo pokrivati dugove poduzeću koje bi — u normalnim prilikama — mogli »krpiti« rupe na drugim stranama.

To što smo se malo poduze zadržali na našim sadašnjim ugostiteljsko - turističkim neprilikama nikako, naravno, ne znači da treba zaboraviti i izgubiti iz vida da šibenska regija ima komparativne prednosti u aluminijskoj industriji i prerađivačkoj industriji aluminijske. Samo, razvijanje ovog potonjeg ne ide uvijek u korak s našim pravom i našim realnim mogućnostima, pa bi upravo tome zacijelo trebalo posvetiti više mjesta.

Bilo kako bilo, situacija u pogledu zapošljavanja na području Zavoda za zapošljavanje Šibenik nije za sada ni malo povoljna. Izlaz u odlasku na rad u inozemstvo ne smije se prihvatiti kao pravilo već kao trenutni kolosijek za rješavanje sadašnjih teškoća. Pravi izlaz treba sagledavati u granicama regije. Đ. B.

U posjeti Vrpolju

Razgovor sa najstarijim stanovnikom

Ante Jelić pored dvoje prauučadi

Iznad vrata jedne vrpolske kuće visila je grančica smreke. Pod njom je stajala oveća grupa ljudi među kojima je bio i Ante Jelić, zvani Momčilo, 90-godišnjak iz Vrpolja, najstariji mještani.

Kako vas barba služi zdravije?

— Fala bogu nije loše — odgovori bez razmišljanja i dodao: »Otkad je počelo lito i ove vrucine ne da mi se isti. A popija bih kišu.«

Znači da vam ne prija vrućina?

— Ma, jok! Ne smeta meni vrućina. Zar ne vidiš da u srid lita nosim debeli đemper. Nego, ko zna od čega je to.«

Jeste li radi toga bili kod liječnika?

Starcu je ovo pitanje bilo smiješno, pa reče: »Znate li vi da ja nisam bija u gradu već

osam godina. Ne triba meni njihova pomoć. Ma, znate šta ću vam reći: nit sam ja odija nijman, nit su oni odili meni. Mi smo naučili jedno bez drugoga, pa ne bi želija ni da se sastajemo.«

Nije to loše. Nego, možete li običi svoje polje?

E, kako da ne. Vaik san u njemu. Ustanem ujutro rano i odem na nivel (tako zove jednu parcelu zemlje). Tu ostanem dok ne zapeče zvizdan... »Dok je pričao o poljskim radovima zaboravio je vući dim iz dotrajale lule, pa mu se zaštopala.«

— Kandelir joj njezin — počeo se Momčilo ljutiti. Jesi vidija kako me izdala. Sva je istrošena. Bacija bi je ča, ali neću dok ne namiri deset godina. To će biti brzo.«

Sta ćete kad je bacite? Jeste li kupili novu ili ćete pušiti cigarete?

Pogled na Primošten

U jeku turističke sezone

Primjedbe domaćih i stranih turista

Turistička sezona je u punom jeku. I na našem području boravi na tisuće domaćih i stranih posjetilaca koji provode svoj godišnji odmor, od Prosike pa do Rogoznice. Jedni odlaze svojim kućama, a drugi po tko zna koji put ponovo navraćaju u turistička mjesta. Stižu različitim prijevoznim sredstvima, ali najviše vlakovima i autobusima.

Najviše primjedaba na saobraćaj i ugostiteljstvo

Sva mjesta nisu se jednako pripremila i potrudila da svojim gostima pruže što ugodniji boravak. One turističke organizacije koje su izvršile dobre pripreme, smještaj i ishrana prolaze gotovo bez teškoća. Gosti su zadovoljni. Međutim, nije svagdje tako. Posebno ne u Šibeniku koji još uvijek isključivo važi kao tranzitno turističko mjesto u kojem gosti borave najviše jedan ili dva dana. Od početka ovog mjeseca, za proteklih nekoliko dana, čuli smo nekoliko primjedaba od strane gostiju koji su opravdano negodovali na izvjesne stvari. U ovom napisu želimo istaći samo neke.

— Autobus kojim se putnici prevoze od Šibenika u pravcu slapova Krke često puta ne polazi u tačno određeno vrijeme. Tako je u subotu 6. kolovoza kasnio pet minuta i putnici su na brzinu uskakali u kola, a oni jači uhvatili su mjesto za sjedenje.

— Odlazak broda sa kupališta Jadrina izaziva znatnije teškoće kupcima i gostima. Ceste su gužve na gatu, a da se i ne govori prilikom ulaska na brod. Takva nešto dogodilo se 5. kolovoza oko 18 sati. Do toga je vjerojatno došlo, jer je čuvar na izlazu odnosno ulazu na gatu pustio više putnika nego što je bilo potrebno.

— Restoran »Rijeka« spada među najpoznatije ugostiteljske objekte u Šibeniku. U njemu se ovih dana hrani više stotina gostiju, ali među njima najviše je zapaženo inozemnih turista. Najveću im teškoću stvara pomanjkanje jelovnika na stranim jezicima. To ne bi iziskivalo mnogo sredstava, pa bi ubuduće trebalo o tome voditi računa. Ili, na primjer, 5. kolovoza mnogi su u »repu« čekali na ručak, a oni koji su već bili zauzeli mjesta u restoranu pola sata čekali su da dobiju juhu. Kasnije smo saznali da juha nije pripremljena na vrijeme.

— Turistički paviljon na gatu »Krka« vrši različite usluge, a između ostalog, i prodaju karata za prijevoz do Jadrine. Često puta se desi da putnici bez karate odlaze na brod, jer službenik zadužen za prodaju karata ne posjeduje sitan novac, pa je putnik bez svoje krivice primoran, da pored redovne cijene, plati i globu koja iznosi 80 za odrasle, a 30 dinara za djecu.

Sve ove naoko male sitnice mogle bi se lako izbjeći. Potrebno je samo malo više razumijevanja i pažnja prema onima koje ovaj grad ugošćuje.

(jj)

Zivko Petković

